

Данъчно облагане и задължително осигуряване при изплащане на обезщетение на основание чл. 331 от Кодекса на Труда

Относно задължителното обществено осигуряване при изплащане на обезщетение по чл. 331 от Кодекса на труда: на основание чл. 331, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ работодателят може да предложи по своя инициатива на работника или служителя прекратяване на трудовия договор срещу обезщетение. Ако работникът или служителят не се произнесе писмено по предложението в 7-дневен срок, се смята, че то не е прието. Според ал. 2 от посочената разпоредба, ако работникът или служителят приеме предложението по ал. 1, работодателят му дължи обезщетение в размер на не по-малко от четирикратния размер на последното получено месечно брутно трудово възнаграждение, освен ако страните са уговорили по-голям размер на обезщетението.

Съгласно чл. 6, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ доходът, върху който се дължат осигурителни вноски, включва всички възнаграждения, включително начислените и неизплатени или неначислените и други доходи от трудова дейност.

В чл. 1, ал. 8 /предишна ал. 7 - ДВ, бр. 14 от 2011 г., в сила от 01.01.2011 г./ от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски, са определени доходите, върху които не се изчисляват и внасят осигурителни вноски. В т. 7 от същата алинея изчерпателно са изброени обезщетенията, изплащани по Кодекса на труда /КТ/, върху които не се дължат осигурителни вноски и сред тях е посочено обезщетението по чл. 331 от КТ.

От изложеното следва, че при изплащане на договореното по реда на чл. 331 от КТ обезщетение на освободеното от работа лице, осигурителят **не следва да начислява и внася осигурителни вноски за социално осигуряване.**

Относно задължителното здравно осигуряване в този случай, поради въведеното с чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ уеднаквяване на осигурителния доход за здравно осигуряване с този за социално осигуряване за лицата, работещи по трудови правоотношения, **върху обезщетението по чл. 331 от КТ не се дължат и здравноосигурителни вноски.**

Относно данъчно третиране на обезщетение, получено по реда на чл. 331 от КТ Съгласно чл. 24, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ облагаемият доход от трудови правоотношения е трудовото възнаграждение и всички други плащания в пари и/или в натура от работодателя или за сметка на работодателя, с изключение на доходите, посочени в ал. 2.

Разпоредбата на чл. 24, ал. 2 регламентира изчерпателно необлагаемите с данък доходи на работещите по трудови правоотношения, като в т.ч. са посочени в т. 8 обезщетенията, изплащани по норми от Кодекса на труда. **Обезщетенията по чл. 331 от КТ не са определени като необлагаеми с данък доходи.**

На основание чл. 42, ал. 1 от ЗДДФЛ авансовият данък за доходи от трудови правоотношения се определя от работодателя месечно на базата на месечна данъчна основа.

Месечната данъчна основа се определя, като облагаемият доход по чл. 24, начислен за съответния месец, се намалява с удържаните от работодателя задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице, по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване.